

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Thomas Moore eller Venskabs Seier over Kiærlighed

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712730336/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Nof sagt, at Fanny ei var nær saa smuk som god,
 Og contrasterede med Spøgelse især
 Deri, at hine meest i Mørke styer,
 Som farlige at komme nær,
 Hun derimod var skrækkeligt ved Lys —
 For Resten manglode hun ikke Vid,
 Og man paa hendes Dyd ei noget kunde sige:
 Kun, at hun ei fra Urrilds Tid
 I Grimhed havde haft sin Ege,
 Og fik den heller ei, for Tydsklands Doctinde*)
 Til sommes Lyst og andres Skæf blev til,
 Der, hvis man ellers kan og vil
 Til somme Kobberspykker sæste Troe,
 I Grimhed gierne kunde gaae for to.

Forældrene var' ei ved denne forstie blinde;
 Vel knurrede de ei mod Himlen for een Torn
 Blandt tusind Roser; men skændt deres Dyd
 Forbed dem knurr, tillod den dem at græde;
 Det Huus, som et par Aar tilforn,
 Fær Kopper kom derind, et Tempel var for Fryd,
 Blev nu Melancholiens Sæde.

Herr Moore kom saa tidt som Ven i Huset,
 At han omjæder gif som Elsker ud.
 Den yngste Datter gjorde Hon'det fruset
 Paa Manden, og den kære Elskovs Gud
 Saa vældigen bestod ham Skud i Skud,
 Til han omsider blev saa reent beruset,
 At anfæ: Sid den Pige var din Brud!

Mens Timerne — den første Kærlighed
 Gier Naaneder til Timer, som man veed —

*) Madame Karjhin.